

یک قطعه فالش در کارنامه استاد فیلمسازی لامینور (داریوش مهرجویی)

رضاصاتمی

«لامینور» را نمی‌توان بدون قیاس با «سنتوری» تحلیل کرد که قرار بود فیلم «سنتوری ۲» باشد. نتیجه این قیاس البته ناامید کننده است حتی اگر «سنتوری» را هم دوست نداشته باشیم. گویی نسخه‌ای کاریکاتوری و آگر جره از فضا و مضمون «سنتوری» در «لامینور» باز تولید می‌شود که اگر بخواهیم به زبان موسیقایی حرف بزنیم باید بگوییم «لامینور» یک قطعه فالش در کارنامه مهرجویی است. فیلم چنان از سر بی‌حوصلگی و سرسری ساخته شده که به کم‌دی ناخواسته بدل می‌شود. حتی حرف فیلم هم کهنه است و تکرار مکررات. فیلمی که در خوانشی سطحی می‌خواهد موانع و عوامل بازدارنده نوازندگی زنان را به تصویر بکشد اما چنان دم‌دستی و کلیشه‌ای که نه منطق دراماتیک موقعیت‌ها درست صورت‌بندی می‌شود و نه شخصیت‌پردازی قوام دارد. به همین دلیل لحن رئالیستی فیلم در فضای سورئالیستی آن استحاله شده و در نهایت روایتی ناموزون از قصه شکل می‌گیرد.

صوفیا نصرالهی

«لامینور» به لحاظ جهان‌بینی و محتوا ادامه منطقی «سنتوری» است؛ «سنتوری» که آخرین فیلم خوب داریوش مهرجویی بود و هیچ‌وقت رنگ پرده را ندید اما انتهای «سنتوری» هر چند حسرت جای خالی هانیه را داشت اما رستگاری اجرای موسیقی هم بود. «لامینور» تلخ‌تر از این حرف‌هاست. سفره مهمانی که مهرجویی پهن می‌کند این جا دیگر دور هم جمع شدن ندارد. طوفان همه چیز را به هم می‌ریزد و مهمانی باشکوه نابود می‌شود. همان‌طور که کارگردان عزیز ما دست‌تاول به خود گشاده با «لامینور» انگار می‌خواهد تمام آن وسواس‌هایش در بازی گرفتن‌ها، سلیقه به خرج دادن‌ها در میزانسن‌ها و موقعیت‌ها را نابود کند. «لامینور» فیلم بدی است. از قضا ایده‌اش بد نیست. یک خطی‌اش که دختری علاقمند به ساز است ولی پدرش نمی‌خواهد او کار موسیقی بکند می‌تواند موقعیت دراماتیک ایجاد کند. اما مهرجویی بدترین خرده‌پیرنگ‌ها را انتخاب می‌کند از جمله ماجرای پدرزنگی که خودش عاشق موسیقی است و نوه‌اش را تشویق می‌کند و البته اجرای فیلم از فاجعه چیزی کم ندارد. سیامک انصاری و کاوه آفاق که شبیه کاریکاتور هستند و بهناز جعفری در نقش مادر با آن گرم تو ذوق زنده روی گونه‌هایش مضحک است. من از این که مهرجویی همچنان فیلم می‌سازد خوشحالم اما ترجیح می‌دهم «لامینور» را از خاطر هام پاک کنم.

لامینور

بازیگران: علی نصیریان، پردیس

بهناز جعفری، مهر داد صدیقیان، باحمور، بیتا فرهی، علی مصدق

محمد رضا شهبانی نوری، شراره رنجبر، محمد جوان جعفری

نویسندگان فیلمنامه: داریوش مهرجویی و وحیده محمدی‌فر، مدیر فیلمبرداری: بهرام بدخش

طراح چهره‌پردازی: عبدالله اسکندری، طراح لباس: گلناز گلشن، طراح صحنه: امیر حسین

برنامه‌ریز و دستیار اول کارگردان: حمید غفاری‌زاده، دستیار کارگردان: امیر سعیدی، عکاس: فاطمه